

var urigtigt, at man her paa Forhaand sagde, at de 5 1/2 Mill., han regnede Lønningsfondens Midler til, kun skulde gives til Medlemmer af Folkekirken, eller vel rettere af Sognekirken. Han mente, at der ogsaa burde aabnes Adgang for Valgmenigheder og evangelisk-lutherske Frimenigheder til at faa Del i disse Midler. Jeg maa sige, at her foreligger heller ikke noget nyt. Det er kun en Omfordeling af disse Midler. Men det er stadig saadan, at de gives til de samme som hidtil. Jeg kan ikke rigtig tænke mig, at det ærede Medlem her staar som Ordfører for et Krav, der er fremme indenfor Valgmenighederne og Frimenighederne. Jeg har ingen Steder hørt, at der er fremsat Ønske om, at de vil have Statsunderstøttelse, og jeg maa sige, at jeg vilde egentlig beklage, om et saadant Ønske var fremme. Jeg synes, at noget af det tiltalende ved denne Bevægelse har netop været, at den vilde absolut staa paa selvstændig økonomisk Grund. Jeg maa føje til, at jeg tror ikke, man kan ordne dette Forhold paa dette Lovforslag. Det vilde være at komme ind paa saa afgørende Spørgsmaal, at jeg tror, det vilde lægge Hindringer i Vejen for Gennemførelsen af Lønningslovforslaget, som det foreligger. Og jeg tror, at naar man skal til at gøre op paa den Maade, kan man heller ikke, som det ærede Medlem fra Kolding (N. Johan Laursen) og det ærede 9de Medlem for Odense Amt (Jensen-Sønderup) ønskede det, nøjes med at give Adgang for Valgmenighederne og de saakaldte evangelisk-lutherske Frimenigheder; saa mener jeg virkelig, at man maa gøre helt op og sige, at saa skal ogsaa de, der staar ganske udenfor Folkekirken: Katolikker, Metodister, Adventister og Jøder o. s. v., ethvert Religionssamfund, have Del i de Midler, her er Tale om. Naar det ærede Medlem fra Kolding argumenterede ud fra, at Valgmenighedernes og Frimenighedernes Medlemmer ogsaa havde ydet deres Tiende og derfor maatte have Del i disse Midler, kan jo akkurat det samme siges baade om Metodister og Baptister og Katolikker og Jøder. Ved Tienden tog man ikke kirkelige Hensyn i Henseende til, hvem den ramte, den blev betalt af baade Jøde og Græker. Dette Argument taler altsaa for, at vi deler ud til dem alle, og jeg skulde ikke have noget imod, at man kom dertil, at man gjorde op og sagde: Disse Midler er hele det danske Folks Eje, og nu maa man bestemme, hvad man vil bruge dem til i Fremtiden. Men her staar vi overfor saa afgørende principielle Spørgsmaal, at det ikke nytter at røre ved dem under Behandlingen af dette Lovforslag. Jeg haaber derfor heller

ikke, at man vil komme videre ind paa det i det kommende Udvalg, idet man derved sikkert vilde lægge Hindringer i Vejen for den hurtige Gennemførelse af dette Lovforslag, som jeg anser for at være i høj Grad ønskelig.

N. Johan Laursen: Efter de i alt væsentligt velvillige Bemærkninger, som den højtærede Kirkeminister nu har gjort, skal jeg ikke komme ind paa en længere Omtale af de forskellige Spørgsmaal, da jeg tror, at det bedre kan gøres i Udvalget. Kun vil jeg gøre en forbigaaende Bemærkning til det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Koføed) om hans dybsindige Udtalelser om Cylindersystemet og Keglesystemet og de 3 Klasser. Keglesystemet har i denne Forbindelse den lille Vanskelighed, at der bliver fastslaaet, hvor mange der er i første og hvor mange i anden Klasse. Der kan altsaa ikke blive flere, men alle kommende Embeder vil komme i tredje Klasse. Jeg tror, at vi skal lidt bort fra dette Keglesystem og se efter, om vi ikke kunde finde en Form, der tillader lidt større Frihed. Det er jo rigtigt nok, som den højtærede Kirkeminister sagde, at det har sine Vanskeligheder at lade de første Klasses Embeder vedblive at være Embeder af første Klasse i saa lang Tid, som de nuværende Indehavere har dem, men vi maa se at finde en Vej ud af det, for det modsatte kan give Anledning til nogen Vilkaarlighed. Men, som sagt, det er ikke et Emne, som egner sig til videre Drøftelse her i Salen.

Jeg skal blot nævne, at Udtrykket „Statsmidler til kirkeligt Brug“ er maaske i og for sig slet ikke saa daarligt. Nu brugte den højtærede Kirkeminister et andet Udtryk: at det var hele Folket, der ejede de kirkelige Midler. Det egentlige Kærnepunkt i Sagen er, at de er bestemte til kirkeligt Brug og ikke er Statsmidler i samme Forstand som alt andet, der opføres paa Finansloven.

Spørgsmaalet om Gaver skal vi ikke blive meget uenige om. Naar jeg drog Spørgsmaalet om udenbys kirkelige Handlinger frem, var det, fordi jeg gerne vilde have en klar Udtalelse om, hvad Meningens var med de paagaeldende Udtryk, men jeg maa tilstaa, jeg ogsaa gjorde det lidt ud fra den Tankegang, at det dog maaske var et enkelt Omraade, hvor Accidensaflysningen ikke var fuldstændig. Der kan virkelig siges noget til Fordel for, at det kan være i den Grad fremmed, at en Betaling kunde være rimelig, med mindre man op-